อนงค์นุช สุทธิพงศ์ 2548: ศักยภาพทางสังคมในการจัดการท่องเที่ยวตามความคิดเห็น ของประชาชนหมู่เกาะพยาม อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมวิทยาประยุกต์) สาขาสังคมวิทยาประยุกต์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ประธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์รัชนีกร เศรษโฐ, M.S. 118 หน้า ISBN 974-9829-04-2

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพทางสังคมในการจัดการท่องเที่ยว ปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพทางสังคมในการจัดการท่องเที่ยว และปัญหา ข้อเสนอแนะในการจัดการท่องเที่ยวที่มาจากประชาชนหมู่เกาะพยาม อำเภอเมือง จังหวัดระนอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชาชนหมู่เกาะพยาม อำเภอเมือง จังหวัดระนอง จำนวน 150 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ใคสแควร์ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญไว้ที่ .05 มีการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ นอกจากนั้นได้ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสังเกตพฤติกรรม

ผลการวิจัย พบว่า ลักษณะพื้นที่ และองค์ประกอบด้านศักยภาพทางสังคมของหมู่เกาะพยาม มีความพร้อมมากในการจัดการเป็นแหล่งท่องเที่ยว ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพ ทางสังคมในการจัดการท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ และการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม ในขณะที่ อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อยู่อาศัยไม่มีผล สำหรับปัญหาในการจัดการท่องเที่ยว ได้แก่ ระบบ สาธารณูปโภค อาทิ ไฟฟ้า ถนน น้ำอุปโภค บริโภค ยังไม่เพียงพอ นอกจากนี้ การกำจัดขยะ ยังไม่มี ประสิทธิภาพ และการประชาสัมพันธ์ของหมู่เกาะพยามยังไม่ได้รับการส่งเสริมเท่าที่ควร

สำหรับข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการท่องเที่ยว ภาครัฐ ภาคเอกชน ควรมี การประสานงานกัน ทั้งนี้โดยให้ประชาชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้มี ประสิทธิภาพ และส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวที่เน้นท่องเที่ยวในรูปแบบทาง ธรรมชาติหรือการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของหมู่เกาะพยาม มากขึ้น นอกจากนั้นควรนำข้อมูลของเกาะพยามไปเผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ ให้ผู้คนทั่วไปรับทราบ มากยิ่งขึ้น Anongnut Suttipong 2005: Social Potentiality in Tourism Management According to the Opinion of People in Moo-ko Phayam Amphoe Mueang Changwat Ranong.

Master of Arts (Applied Sociology), Major Field: Applied Sociology, Department of Sociology and Anthropology. Thesis Advisor: Associate Professor Rajanikorn Setthoe, M.S. 118 pages.

ISBN 974-9829-04-2

The objectives of this research were to study the social potentiality in tourism management factors affecting to social potentiality in tourism management including problem and suggestion of the people in Moo-Ko Payam Amphoe Muang Changwat Ranong. The samples consisted of 150 peoples. in Moo-Ko Payam Amphoe Muang Changwat Ranong. They were selected by Multi-stage random sampling technique. The analytical statistics used were the percentage, the mean, the standard of deviation and Chi-Square. The significant level was set at .05 The constructed interview form was Conducted. In – depth interview and observation were also used for collecting data.

The findings revealed a high social potentiality in tourism management. Factors affecting such social potentiality in tourism management were sex, age and members of social group, whereas income, occupation and time duration of staying were not. The problem in tourism management mainly on the efficient in infrastructure such as the lacking of electric supply, not enough drinking water, road and litters service utilities. Moreover, public relation for tourism promotion was not enough supported.

It was suggested that cooperation among sectors: the state, private organization and local people should have more cooperation in order to support the tourism activities, especially the eco-tourism promotion. Also the information of this area should be more easy accessed by tourist. Propaganda or campaign on tourism through media should be supported.